

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci navrhovateľky : obchodná spoločnosť **2W s.r.o.**, so sídlom Farská 3, 010 01 Žilina, IČO: 46 151 907, *právne zastúpenej JUDr. Michalom Krnáčom, advokátom so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793/21, Žilina*, proti odporcovi : **Mesto Žilina**, so sídlom Námestie Obetí komunizmu 1, Žilina, o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu sp. zn. /-57470/2012-OKŠCRMR-DOL z 23. októbra 2012, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 22Sp/43/2012-36 z 5. apríla 2013, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 22Sp/43/2012-36 z 5. apríla 2012 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) postupom podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) potvrdil v záhlaví uvedené rozhodnutie, ktorým odporca, ako príslušný správny orgán, podľa § 4 ods. 2 zákona č. 96/1991 Zb. o verejných kultúrnych podujatiach (ďalej ako „zákon č. 96/1991 Zb.“ alebo „zákon o verejných kultúrnych podujatiach“) zakázal verejné

kultúrne podujatie „Večer tisícov želaní“, ktoré sa malo uskutočniť dňa 15. novembra 2012 na Hlinkovom námestí v Žiline a ktoré bolo Mestu Žilina oznámené usporiadateľom 2W s.r.o., so sídlom Farská 3, 010 01 Žilina, IČO : 46 151 907 dňa 15. októbra 2012. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 veta prvá a contrario, v spojení s § 250l ods. 2 OSP a navrhovateľovi, ktorý nemal v konaní úspech, právo na náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení, odvolávajúc sa na ustanovenia § 3, § 4 ods. 2 zákona č. 96/1991 Zb., sa podrobne zaoberal odvolacími námietkami navrhovateľky.

K námietke, že policajný zbor nie je oprávnený vydávať stanoviská pri organizovaní verejných kultúrnych podujatí, uviedol, že v danom prípade nejde o záväzné stanoviská správnych orgánov tak, ako ich charakterizujú iné osobitné zákony (napr. Stavebný zákon), jedná sa o listinné dôkazy, z ktorých obsahu správny orgán pri vyhodnocovaní skutkového stavu vychádzal dodajúc, že tieto z odborného hľadiska osvetľujú skutkový stav, ktorý aj pri vydávaní rozhodnutia podľa zákona č. 96/1991 Zb. musí byť riadne zistený.

Vo vzťahu k námietke o nepravdivom tvrdení KR PZ, že po dohorení sviečky lampióny padajú aj na pozemné komunikácie, keď podľa navrhovateľky po vypustení dochádza k rozptylu balónov a nedochádza k hromadnému pádu na jedno miesto v jeden čas argumentoval, že ak dochádza k rozptylu, ako tvrdí navrhovateľka, nie je možné zaručiť, že pri množstve 4000 balónov vypustených súčasne nespadne väčšie množstvo na cesty, ako to napokon navrhovateľka v námietke aj pripustila. Dôvodil ďalej, že tvrdenie navrhovateľky, že dochádza k rozptylu balónov je hypotetické a nie je možné zabezpečiť, aby pri takom obrovskom počte balónov nedošlo k situácii, keď balóny hromadne dopadnú na pozemnú komunikáciu, či na iný objekt, napr. na strechu rodinného domu alebo do koruny stromu a spôsobia tam či už požiar alebo ohrozia bezpečnosť cestnej premávky poukazujúc na reálnosť tejto situácie v tom, že Hlinkovo námestie je priamym stredom mesta Žilina a je v tesnej blízkosti obchodných centier, rodinných domov, storočných stromov, divadla a ďalších vysokých stromov.

K námietke, ktorou navrhovateľka poukazovala, že na stanovisko Leteckého úradu SR nie je možné prihliadať, nakoľko zorganizovala verejné kultúrne podujatie v čase, keď podľa potvrdenia zo dňa 7. novembra 2010, na Letisku Žilina nepristáva ani neodlieta žiadne lietadlo uviedol, že stanovisko Leteckého úradu SR je kategorické – neodporúča vypúšťanie „lampiónov šťastia“ v priestore o polomere 20km od vzťažného bodu Letiska Žilina, teda neodporúčanie sa vzťahuje nielen na čas, kedy na letisku pristáva alebo odlieta konkrétne

lietadlo, ale neodporúča vypúšťanie v tomto polomere vo všeobecnosti. V tejto súvislosti poukázal na to, že informácia Letiskovej spoločnosti Žilina, a.s., ktorú predložila navrhovateľka, nepreukazuje, že by v deň 15. novembra 2012, t. j. v deň akcie, nebol nijaký let realizovaný, pretože v tejto informácii je uvedené, že na tento deň nebol ku dňu 7. novembra 2012 ešte plánovaný žiadny let, teda nebezpečenstvo ohrozenia letiskovej prevádzky ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia reálne existovalo.

Za irelevantnú vyhodnotil námietku navrhovateľky, že napadnuté rozhodnutie nebolo riadne odôvodnené, keď v odôvodnení správny orgán neuviedol konkrétne závažné nebezpečenstvo pre zdravie účastníkov, ale iba teoreticky možné riziko vzniku materiálnych škôd konštatujúc, že rozhodnutie bolo dostatočne odôvodnené a mal za to, že nebezpečenstvo je obsiahnuté v možnom (teoretickom) riziku, lebo ide o zákaz do budúcnosti, to znamená, že konkrétna škoda vždy iba hrozí, je potenciálna – pravdepodobná vo vyššej alebo nižšej miere, teda v danom prípade nejde o škodu skutočnú. V tejto súvislosti poukázal na to, že nebezpečenstvom, ktoré hrozilo pri realizácii akcie bolo v odôvodnení dostatočne sformulované (hrozba požiarov v porastoch v Sade SNP, ako aj na ďalších predmetoch v širšom okolí, na ktorých v minulom období zostali horiace lampióny zachytené, riziko vzniku materiálnych škôd, ako aj škôd na zdraví pre účastníkov akcie, účastníkov cestnej a leteckej premávky, ako aj širšiu verejnosť, v spojení so stanoviskami OR PZ, KR PZ a Leteckého úradu SR, ako hrozba nekontrolovateľného znečistenia širokého okolia, a to nielen verejných, ale aj súkromných priestorov).

K námietke, že správny orgán rozhodol bez objektívneho a odborného posúdenia používania „lampiónov šťastia“ uviedol, že táto je vyvrátená tým, že naopak správny orgán si vyžiadal stanoviská orgánov, ktoré vykonávajú štátnu správu na úsekoch, v ktorých hrozilo závažné nebezpečenstvo v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 96/1991 Zb., t. j. na úseku ochrany zdravia ľudí a verejnej dopravy a teda odporca tieto skutočnosti neposudzoval bez odborných podkladov.

K námietke navrhovateľky, že pri rozhodovaní o skutkovo zhodných prípadoch, či už v predchádzajúcich rokoch priamo odporcom alebo aj s porovnaním obdobných prípadov na území iných miest v Slovenskej republike vznikli neodôvodnené rozdiely poukázal krajský súd na to, že v každej právnej veci posudzuje správny orgán skutkový stav nezávisle od iných prípadov a ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol príslušný orgán, je správny orgán takým rozhodnutím viazaný (§ 40 ods. 1 prvá časť vety Správneho poriadku), avšak v danom prípade správny orgán žiadnu predbežnú otázku neriešil, ale posudzoval skutkový stav nezávisle od iných prípadov, ktoré riešil či už sám

alebo iné správne orgány a ak vydal rozhodnutie, ktoré sa odlišovalo od dvoch predchádzajúcich rozhodnutí, je v jeho kompetencii vydať aj rozdielne rozhodnutie, nakoľko správny orgán nemá povinnosť do budúcnosti vydávať len kladné rozhodnutia, ak už predtým v obdobnej veci kladné rozhodnutie vydal. Poukázal tiež na to, že každé rozhodnutie sa vydáva v osobitnom správnom konaní, osobitne sa v ňom zisťuje skutkový stav a osobitne sa právne posudzuje, pričom v danej veci správny orgán vychádzal zo skúseností z minulých rokov, keď povolil vypúšťanie „balónov šťastia“ a práve s ohľadom na skúsenosti z týchto podujatí, ktoré boli povolené, v novom rozhodnutí už podujatie zakázal – to znamená, že skutkový stav sa pri vydaní tohto rozhodnutia oproti predchádzajúcim rozhodnutiam zmenil a zmena skutkového stavu potom odôvodňuje aj zmenu meritórneho rozhodnutia.

K námietke navrhovateľky, že preberá na seba náhradu všetkých škôd a zabezpečí usporiadateľskú službu, ktorá bude kontrolovať prípadné padanie lampiónov na dopravné cesty a komunikácie a odstraňovať zvyšky lampiónov, aby nebránili v bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, ktorá námietka súvisí s druhou námietkou v poradí konštatoval, že ak by aj navrhovateľka s Mestom Žilina uzavrela zmluvu o náhrade škody, tak ako bola predložená v prílohe k odvolaniu, táto by riešila len právny vzťah medzi týmito zmluvnými stranami. Ak by však vznikla škoda na majetku iných osôb, napr. majiteľov nehnuteľností, ktorým by bola spôsobená škoda napr. požiarom spôsobeným „lampiónom šťastia“, táto dohoda by situáciu neriešila, pričom len tvrdenie navrhovateľky pred vznikom škody, že na seba berie náhradu všetkých škôd, je bez právneho účinku. Vo vzťahu k usporiadateľskej službe poukázal krajský súd na skutočnosť, že navrhovateľka neuviedla jej základné parametre, t.j. koľko by mala členov a kedy by bola funkčná, pretože ak by bola funkčná len v čase podujatia, t.j. niekoľko hodín, nie je reálne, aby bola všade na mieste tam, kde zvyšky balónov budú na komunikácie dopadať, pričom po dopade budú balóny na cestách, na mestskej verejnej zeleni či súkromnej zeleni a na strechách budov v priamom epicentre podujatia, aj vo vzdialenejšom okolí až dovtedy, kým sa nerozložia alebo nebudú upratané. Uviedol tiež, že aj zo skúseností s týmito balónmi je mu známe, že rozklad týchto balónov netrvá niekoľko dní, z čoho potom vyplýva, že prekážky na verejných komunikáciách, ktoré budú tieto balóny tvoriť, bude musieť odstrániť správca komunikácii zo svojich finančných prostriedkov a rovnako sa zvýšia náklady Mesta Žilina pri čistení verejných priestranstiev. Preto dôvody, ktoré vo svojom rozhodnutí uviedol odporca, označil krajský súd za dôvody zásadného charakteru naplňujúce hypotézu § 4 ods. 2 zákona č. 96/1991 Zb.

Záverom krajský súd uviedol, že vypúšťanie „lampiónov šťastia“ je ako verejné kultúrne podujatie uskutočniteľné, avšak za podmienok, ktoré uviedla vo svojom oznámení o usporiadaní podujatia navrhovateľka (počet súčasne vypustených balónov 4000 kusov, počet účastníkov 5000, miesto vypustenia v bezprostrednej blízkosti budov, stromov, elektrického vedenia, dopravných komunikácií a letiska v okruhu 20 km), je potrebné takéto podujatie zakázať.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd napadnuté rozhodnutie odporcu podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie namietajúc, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov v odvolaní napadnutom rozhodnutí k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle § 205 ods. 2 písm. d/ OSP, a že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ OSP.

Nesúhlasila s tvrdením krajského súdu, že stanovisko ORPZ-ZA-OD11-33-102/2012 zo dňa 18. októbra 2012 nie je záväzným stanoviskom správneho orgánu tak, ako ho charakterizujú osobitné právne predpisy (napr. Stavebný zákon) a že toto stanovisko z odborného hľadiska osvetľuje skutkový stav, ktorý pri vydávaní rozhodnutia musí byť riadne zistený dôvodiac, že mesto Žilina pri vytváraní rozhodnutia č. k./-57420/2012-OKŠCRMR-DOL zo dňa 23. októbra 2012 bralo uvedené stanovisko do úvahy ako záväzné a aj na základe tohto stanoviska podujatie „Večer tisícov želaní“ zakázalo. Poukazujúc na ustanovenia § 2 ods. 1 písm. j/ a § 3 zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore v znení neskorších predpisov namietala, že policajný zbor nemá právomoc vydávať stanoviská pri organizovaní verejných kultúrnych podujatí doplniac, že ani zákon o verejných kultúrnych podujatiach nestanovuje oprávnenie Policajnému zboru vydávať stanoviská k verejným kultúrnych podujatiam.

Z totožných dôvodov namietala aj stanovisko KRPZ-ZA-KSI2-80-152/2012 zo dňa 18. októbra 2012, ktoré krajský súd označil za opodstatnené. V súvislosti s ním argumentovala, že ani hypotetická predstava hromadného dopadu lampiónov po dohorení sviečky súčasne na jednom mieste a v jednom čase, nie je reálna a poukázala na to, že účastníci verejného kultúrneho podujatia zapalujú sviečky v lampiónoch postupne a nikdy nie súčasne.

Ďalej považovala za potrebné poukázať vo vzťahu k stanovisku Leteckého úradu Slovenskej republiky, že v zmysle zákona č. 1143/1998 Z. z. *(správne malo byť uvedené*

zákon č. 143/1998 Z. z.) o civilnom letectve (letecký zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, Letecký úrad Slovenskej republiky nemá zákonom stanovenú právomoc rozhodovať v danej veci. Ďalej zdôraznila, že predpis L 2 pravidiel lietania (ust. 2.1 dodatku 4), na ktorý sa úrad vo svojom stanovisku odvoláva sa nevzťahuje na „lampióny šťastia/ lietajúce lampióny“, nakoľko voľné balóny sú definované ako neobsadené balóny, ktoré sú schopné uniesť užitočnú záťaž. V tejto súvislosti zároveň poukázala na to, že pristupovala k zisteniu informácii ohľadom plánovaných letov Letiskovej spoločnosti Žilina, a.s. zodpovedne, s náležitou starostlivosťou a odpoveď tejto spoločnosti, že na deň 15. novembra 2012 nie sú plánované žiadne prílety a odlety z ich letiska považuje za dostatočne jasnú, zrozumiteľnú a určitú.

Odvolávajúc sa ďalej na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) namietala, že mesto Žilina verejné kultúrne podujatie „Večer tisícich prianí“ zakázalo na základe neobjektívneho a nesprávneho posúdenia skutkového stavu s nesprávnym použitím správnej úvahy pri hodnotení dôkazov. Zdôraznila, že podujatie „Večer tisícich želaní“ sa uskutočnilo v Žiline aj v predošlých rokoch 2010 a 2011, malo ísť o úplne rovnaké podujatie aj v roku 2012, tzn. o skutkovo zhodný prípad a napriek tomu odporca podujatie v roku 2012 zakázal bez objektívneho odôvodnenia a tak, postupovalo v rozpore s vyššie uvedeným ustanovením správneho poriadku, keď v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch vznikli neodôvodnené rozdiely.

Namietala tiež, že správny orgán v odôvodnení rozhodnutia skutočne neuviedol konkrétne závažné nebezpečenstvo pre zdravie účastníkov podujatia, iba hypoteticky možné riziko vzniku materiálnych škôd dodajúc, že „lampióny šťastia“ sú vyrobené z materiálu, ktorý neškodí životnému prostrediu a v krátkom čase (v priebehu niekoľkých dní) sa rozloží.

Záverom konštatovala, že iba pre hypoteticky možné riziko vzniku materiálnych škôd zakázať podujatie, ktoré je úspešné a slúži dobročinnému účelu, nie je primerané a v súlade s účelom zákona.

Z vyššie uvedených dôvodov preto navrhla odvolaciemu súdu, aby rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 22Sp/43/2012-36 z 5. apríla 2013 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila náhradu trov konania bez jej bližšej špecifikácie.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenie k opravnému prostriedku zo dňa 3. januára 2013, navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta druhá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu podaného odvolania, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je nedôvodné.

Predmetom súdneho prieskumu podľa tretej hlavy piatej časti OSP je rozhodnutie sp. zn. /-57470/2012-OKŠCRMR-DOL z 23. októbra 2012, ktorým Mesto Žilina na základe ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 96/1991 Zb. zakázalo verejné kultúrne podujatie „Večer tisícov želaní“, ktoré sa malo uskutočniť dňa 15. novembra 2012 na Hlinkovom námestí v Žiline a ktoré bolo Mestu Žilina oznámené usporiadateľom (žalobkyňou) 2W s.r.o., so sídlom Farská 3, 010 01 Žilina, IČO : 46 151 907 dňa 15. októbra 2012. O opravnom prostriedku proti tomuto rozhodnutiu rozhodol krajský súd tak, že rozhodnutie Mesta Žilina sp. zn./-57470/2012-OKŠCRMR-DOL z 23. októbra 2012 potvrdil.

Podľa § 250l ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250l ods. 2 OSP pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a OSP.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 96/1991 Zb. verejnými kultúrnymi podujatiami (ďalej len "podujatie") sa podľa tohto zákona rozumejú verejnosti prístupné

- a) divadelné, filmové a iné audiovizuálne predstavenia,
- b) koncerty, hudobné a tanečné produkcie,

- c) výstavy diel výtvarných umení, diel úžitkového umenia a prác ľudovej výtvarnej tvorivosti,
- d) festivaly a prehliadky v oblasti kultúry a umenia,
- e) tanečné zábavy a iné akcie v oblasti spoločenskej zábavy.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 96/1991 Zb. usporiadateľ je povinný písomne oznámiť zámer usporiadať podujatie obci, na území ktorej sa má podujatie konať. Ak sa má podujatie konať na území niekoľkých obcí, treba jeho konanie oznámiť každej z nich.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 96/1991 Zb. v oznámení treba uviesť označenie a adresu usporiadateľa, názov a obsahové zameranie podujatia, miesto a čas jeho konania. V jednom oznámení možno uviesť aj viac podujatí.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 96/1991 Zb. oznámenie určené obci treba podať na obecnom úrade najneskôr 7 dní pred konaním podujatia. V odôvodnenom prípade možno oznámenie prijať aj v kratšej lehote. Zmeny v údajoch uvedených v oznámení je usporiadateľ povinný oznámiť bezodkladne.

Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 96/1991 Zb. usporiadatelia, pre ktorých usporadúvanie podujatí vyplýva z ich poslania, predmetu činnosti alebo z podnikania povoleného podľa osobitných predpisov, 1) sa môžu dohodnúť s obcou na obojstranne výhodnejšom spôsobe oznamovania podujatí.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 96/1991 Zb. obec môže zakázať podujatie, ktoré sa má konať na mieste, kde by jeho účastníkom hrozilo závažné nebezpečenstvo pre ich zdravie alebo kde by konanie podujatia obmedzovalo verejnú dopravu alebo zásobovanie obyvateľstva.

Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 96/1991 Zb. na rozhodovanie podľa odseku 2 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. 2) Opravný prostriedok proti zákazu podujatia nemá odkladný účinok.

Podľa § 40 ods. 1 správneho poriadku ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol príslušný orgán, je správny orgán takým rozhodnutím viazaný; inak

si správny orgán môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) mal z administratívneho spisu preukázané, že navrhovateľka doručila odporcovi dňa 15. októbra 2012 „Oznámenie o usporiadaní podujatia v zmysle zákona NR SR č. 96/1991 Zb. o verejných kultúrnych podujatiach“ (ďalej len „oznámenie“), ktoré sa malo konať dňa 15. novembra 2012 od 16 hod – 22 hod pod názvom „Večer tisícov želaní“ na Hlinkovom námestí v Žiline. Malo sa jednať o kultúrno-charitatívny večer, v priebehu ktorého sa mali za dobrovoľný príspevok predávať špeciálne svietiace lampióny prianí (4000 ks) s tým, že dobrovoľný príspevok mal byť odovzdaný na charitatívny účel. Táto akcia mala byť zavŕšená vypustením lampiónov šťastia k oblohe. Mesto Žilina ako príslušný správny orgán požiadal o vyjadrenie k plánovanej akcii Krajské riaditeľstvo PZ v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát, Okresné riaditeľstvo PZ v Žiline, Okresný dopravný inšpektorát. Krajské riaditeľstvo PZ v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát v stanovisku podľa § 2 ods. 1 písm. j/ a § 3 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov uviedol, že nesúhlasí s vypúšťaním 4 000 kusov tzv. lampiónov šťastia“ do ovzdušia a to z dôvodu, že po dohorení sviečky v lampióne tieto padajú aj na pozemné komunikácie, čím priamo ohrozujú bezpečnosť v cestnej premávke. Rovnako Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Okresný dopravný inšpektorát v stanovisku podľa § 2 ods. 1 písm. j/ a § 3 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov neodporučil v hľadiska bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky uskutočnenie verejného kultúrneho podujatia. Zo stanoviska Leteckého úradu Slovenskej republiky k vypúšťaniu lampiónov šťastia/lietajúcich lampiónov vyplýva, že vypúšťanie „lampiónov šťastia/lietajúcich lampiónov“ v blízkosti riadených letísk by mohlo vážne ohroziť bezpečnosť leteckej prevádzky v uvedenom priestore, pričom túto skutočnosť (ohrozenie bezpečnosti) zohľadňujú aj samotní výrobcovia tým, že v návodoch na ich použitie zakazujú vypúšťanie „lampiónov šťastia/lietajúcich lampiónov“ v blízkosti letísk. Z uvedeného dôvodu Letecký úrad Slovenskej republiky dôrazne neodporúča ich vypúšťanie v blízkosti riadených letísk, t. j. v priestore o polomere 20 km od vzáťažného bodu každého riadeného letiska vo vzdušnom priestore Slovenskej republiky (Letisko M.R. Štefánika Bratislava, Letisko Piešťany, Letisko Žilina, Letisko Sliač, Letisko Poprad - Tatry, Letisko Košice). Letecký úrad SR zároveň upriamil pozornosť aj na tú skutočnosť, že ak niekto vypustí lampióny v predmetnej oblasti, mohol by sa za určitých okolností dopustiť trestného činu všeobecného ohrozenia podľa § 284

a nasl. zákona NR SR č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a trestného činu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 a nasl. citovaného zákona, prípadne aj ďalších deliktov. Mesto Žilina odôvodnilo svoje rozhodnutie jednak s poukazom na vyššie uvedené stanoviská, ďalej s poukazom na skúsenosti z minulého obdobia, keď pri realizácii vypúšťania balónov skutočne hrozil vznik požiarov na porastoch v Sade SNP, ako aj na ďalších predmetoch v širšom okolí, na ktorých zostali horiace lampióny zachytené a tiež argumentom, že padajúce lampióny predstavujú riziko vzniku materiálnych škôd, ako aj škôd na zdraví pre účastníkov akcie, účastníkov cestnej a leteckej premávky t.j. verejnej dopravy, ale aj širšiu verejnosť.

Proti rozhodnutiu Mesta Žilina podala navrhovateľka opravný prostriedok, prostredníctvom ktorého sa dožadovala jeho zrušenia. Najvyšší súd skúmajúc námietky uvedené v opravnom prostriedku s námietkami uvedenými v odvolaní proti rozsudku krajského súdu, dospel k záveru, že tieto sú totožné.

Najvyšší súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov sa s ním stotožňuje v celom rozsahu. Najvyšší súd považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby najvyšší súd v preskúmvanej veci nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa vo svojom odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na námietky navrhovateľky vznesené v odvolaní uvádza nasledovné:

Niet pochýb o tom, že ustanovenie § 4 ods. 2 zákona o verejných kultúrnych podujatiach oprávňuje obec zakázať podujatie, ktoré sa má konať na mieste, kde by jeho účastníkom hrozilo závažné nebezpečenstvo pre ich zdravie alebo kde by konanie podujatia obmedzovalo verejnú dopravu alebo zásobovanie obyvateľstva.

Rovnako je nepochybné, že pri posudzovaní vyššie uvedených rizík plánovaného podujatia je rozhodujúce miesto, kde sa má podujatie uskutočniť. Táto skutočnosť bola

klúčová aj v danom prípade. Najvyšší súd, zhodne s názorom krajského súdu, považuje konanie podujatia, ktoré sa plánovalo zavŕšiť vypustením „lampionov šťastia“ v počte 4000 kusov priamo v centre mesta na námestí A. Hlinku, ktoré je priamym stredom mesta Žilina a je v tesnej blízkosti obchodných centier, rodinných domov, storočných stromov, divadla a ďalších vysokých stromov. Rizikovosť podujatia bola znásobená tiež tým, že toto sa malo konať v priestore o polomere 20 km od vzťažného bodu riadeného letiska. Najvyšší súd považuje za dôležité, že možné riziká vypúšťania „lampionov šťastia“ si uvedomuje aj výrobca „lampionov šťastia“, ktorý v návode na použitie v rámci bezpečnostných pokynov uvádza, že balón sa má vypúšťať na voľnom priestranstve minimálne 100 metrov od budov, lesa, stromov, elektrického vedenia, nikdy sa lampiony nemajú vypúšťať v oblasti do 25 km od letiska a letovej prevádzky v riadenom priestore, v prípade vypúšťania viac ako 50 ks lampionov je zároveň nutné vopred požiadať príslušný úrad o povolenie a dokonca v prípade hromadného vypúšťania lampionov sa má okrem príslušného úradu informovať aj miestna polícia (narušenie verejného poriadku) a požiarny zbor.

Pokiaľ navrhovateľka argumentuje, že správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol konkrétne závažné nebezpečenstvo pre zdravie účastníkov podujatia, ale iba hypoteticky poukázal na možnosť vzniku materiálnych škôd s týmto názorom sa odvolací súd nestotožňuje. Správny orgán v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vychádzajúc aj zo stanovísk KR PZ v Žiline, OR PZ v Žiline a Leteckého úradu Slovenskej republiky jasne uviedol dôvody, ktoré ho primáli k tomu, zakázať podujatie v centre mesta. Teda toto rozhodnutie spĺňa všetky atribúty správneho rozhodnutia podľa § 46, § 47 správneho poriadku.

K námietke navrhovateľky, ktorou poukazovala na to, že KR PZ v Žiline a OR PZ v Žiline nemajú právomoc vyjadrovať sa k povoleniu, resp. zákazu verejných kultúrnych podujatí, najvyšší súd upriamuje pozornosť navrhovateľky, že v súlade s ustanovením § 2 ods. 1 písm. j/ a § 3 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ktoré ustanovenia správne orgány Policajného zboru citovali) medzi základné úlohy Policajného zboru patrí dohliadať na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky a spolupracovať s orgánmi územnej samosprávy okrem iného pri ochrane verejného poriadku. Navyše ich stanovisko malo iba odporúčajúci charakter a pokiaľ sa konajúci správny orgán s týmto odporúčaním stotožnil a zároveň objasnil z akých dôvodov, nie je mu možné vytknúť

žiadne pochybenie. Rovnaký postoj najvyšší súd pripisuje aj stanovisku Leteckého úradu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd považoval za potrebné zaujať postoj k námietke navrhovateľke, ktorou poukazuje na ustanovenie § 40 ods. 1 správneho poriadku, sa dožadovala rovnakého posúdenia veci, ako v predchádzajúcich dvoch rokoch, resp. v iných mestách. Ustanovenie § 40 ods. 1 správneho poriadku rieši postup správneho orgánu pri posudzovaní predbežnej (prejudicicálnej) otázky, teda otázky, od posúdenia ktorej závisí rozhodnutie vo veci, ktorá je predmetom správneho konania, avšak na vecné rozhodnutie o predbežnej otázke nie je príslušný správny orgán, pred ktorým prebieha dané správne konanie. Ide teda o otázku, ktorá môže byť predmetom samostatného správneho konania. Z uvedeného preto vyplýva, že skutočnosť, že odporca v dvoch predchádzajúcich rokoch postupom podľa § 4 ods. 2 zákona č. 96/1991 Zb. nezakázal plánované podujatie, nemá pre posudzovaný prípad povahu predbežnej otázky. A pokiaľ odporca práve na výsledky predchádzajúcich podujatí prihliadol na možné riziká, ktoré uskutočnením podujatia hrozia a svoje dôvody náležite odôvodnil s poukazom na príslušné ustanovenie zákona o verejných podujatiach, jeho rozhodnutie nemôže vykazovať žiadne znaky nezákonnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky navrhovateľky uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline, stotožniac sa s jeho podrobným zdôvodnením, ako vecne správny potvrdil podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 a 2 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal vychádzajúc z ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 prvá veta, § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko navrhovateľka v odvolacom konaní úspešná nebola a odporcovi náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 28. mája 2014

JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ing. Dagmar Lojová